

MIEFHÖE-Bál

Ez is MIEFHÖE-bál. A Székely Mihály lépett ott föl, a Raskó Magda. Oda jártunk operába is. Meg bálba is jártunk. Volt MIEFHÖE-bál is, de én jártam zsidó bálba, keresztény bálba. Mindenféle bálba jártam, ahova lehetett, meg tánciskolába. Költészeti körökre is jártam a barátnőimmal, de ezt én választottam. A Vajda János Körbe [lásd: Vajda János Társaság] jártam az Erzsébet körútra. Itt volt minden. Mi nem tanultunk se Adyt, se Kosztolányit, se Babitsot, mert ez akkor még az iskolában nem volt. Megálltunk Arany Jánosnál, Tompa Mihálynál meg Petőfi Sándornál. Meg ilyen, hogy József Attila, fogalmunk sem volt. Ott szerettük meg a barátnőimmal. Adyról meg a többi íróról életemben ott hallottam először, ezeken az irodalmi esteken. Jártunk minden héten, akkor már olyan tizenhat évesek voltunk. Színházba is jártunk. Volt egy barátnőm, a Reiner Évi, és annak az anyukája mindig vitt minket mindenhova. Imádott járni, és akkor mindig vitt minket. De még az iskolával is jártunk színházba. Akkor még volt kötelezően. Vasárnap délelőttönként a Nemzeti Színházba mentünk meg a Városi Színházba, ami most az Erkel. Amikor én már tizenöt-tizenhat éves voltam, akkor már a barátnőimmal jártam a Szépművészeti Múzeumba, a Nemzetibe. Szóval énbennem rendkívül sok kultúrigény volt. Olyan is, amit nem oktrojált rám a család. Az olvasmányokat is nagyon szerettem. Főleg ennek a Reiner Évinek az anyja, ezek borzasztóan örültek, mert a Reiner Évi, a Kemény Klári meg én nagyon kultúrszomjasak voltunk. És ezek abban élték ki magukat, hogy minket képeztek.